

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L. 1.500
Letna naročnina L. 3.000
Letna inozemstvo L. 4.000
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXIII. - Štev. 38 (1169)

Gorica - četrtek, 30. septembra 1971 - Trst

Posamezna številka L 80

Molitev na Marijo oprta Srečanje v Beogradu

Mesec oktober, ki je spet tukaj, nas tudi letos vabi, da se oklenemo tiste oblike molitve, ki je že dolga stoletja zakoreninjena v pobožnosti katoličanov in ki spričo težav današnjega časa svojega pomena ni prav nič izgubila. In to je molitev sv. rožnega venca.

Leta 1969 je minilo štiristo let, odkar je izšlo apostolsko pismo »Consueverunt Romani Pontifices« (Rimski papeži imajo navado). V tem pismu je papež Pij V. v času velikih pretresov in silnih nevarnosti za Cerkev in krščanski svet očrtal obliko sv. rožnega venca, primerne vsaki dobi.

Sedanji papež Pavel VI. je smatral ta štiristoletni jubilej omenjenega pisma za tako pomemben, da je v zvezi z njim sam napisal okrožnico, ki jo je namenil škofom, duhovnikom in ljudstvu katoliške Cerkve.

Kot zvesti varuhi te dediščine, iz katere je krščansko ljudstvo zajemalo toliko duhovne moči in poguma — pravi Pavel VI. — vzpodbujamo duhovščino in krščansko ljudstvo, da bi po priprošnji blažene Device Marije od Boga izprosili dosego miru in sprave.

POTREBNOST MOLITVE

PRI DELU ZA MIR

Brez dvoma je mir vsem ljudem skupna zadeva in dobrina. Zato morajo biti za mir vneti vsi, zlasti pa tisti, ki so njihovi skrbi izročene države in občestva narodov. Toda, kdo ni za svoj del odgovoren za življenje in mir družine, delavskega naseleja, organizacije? Čeprav imajo mnogi dobro voljo, vendar vidimo, kako si težnje tolkerih ljudi med seboj nasprotujejo, kako premmoglo iščejo samo svoje, kako postajajo tolkeri spori vedno hušji, kako zavistno tekmovalje tolkerih prebujata medsebojna navzkrižja. Kdo ne vidi, da se od posameznikov in od vseh skupaj zahteva dejavnost, ki gre za tem, da bi ljubezen premagala razdore in da bi v človeški družbi nastopil mir?

Mir je tudi božja zadeva: Bog je namreč tisti, ki je v človeška srca vsadil goreče hrepenenje po miru; Bog nas nagiblje k temu, da bi — vsakdo po svoji meri — vneto delali za mir; Bog je tudi tisti, ki v ta namen podpira naše slabotne moči in našo omahljivo voljo. Samo Bog more podeliti miroljubno srce in dati našim naporom za vzpostavitev miru prodoren in trden uspeh.

Molitev, s katero prosimo za dar miru, je torej za dosego vzpostavitev miru tako važen prispevek, da te molitve ni mogoče z ničemer nadomestiti. Po Kristusu, s katerim nam Bog vse podarja, se namreč pripravimo, da bi bili sposobni sprejeti dar miru. Kako bi se torej pri prizadevanju za tako važno zadevo ne hoteli opirati in neprecenljivo moč priprošnje blažene Device Marije, Matere njega, ki je po trditvi evangelijske »naša milost pri Bogu«?

ZATEKANJE K MATERI BOŽJI

Saj je ponižna nazareška Devica postala mati Kneza miru, mati njega, ki je bil ob njegovem rojstvu oznanjen mir in ki je ljudem slovesno razglasil: »Blagor njim, ki delajo za mir, zakaj ti bodo otroci božji«.

Evangelij nam pove, kako zelo je bila Marija pozorna na stiske ljudi in kako pripravljena je bila pomagati. V Kani Galilejski je brez pomislanja nastopila kot priprošnjica, da bi tako poskrbela za veselje vaščanov, povabljenih na ženitino. Kako da se ne bi izkazala za priprošnjico pri doseženju tako odličnega daru, kakor je mir, če jo bomo le posilili z iskrenim srcem?

Drugi vatikanski cerkveni zbor dobro pripominja, da se Marija pri svojem Sinu že naprej zavzema za svoje otroke, ki potujejo tukaj na zemlji. Njo, ki je iskreno in preprosto rekla: »Vina nimajo«, je Kristus velikodušno uslišal. Kako da se ne bi izkazal enako radodarnega, če gre za prošnjo: »Miru nimajo«?

VAZNOST ROŽNEGA VENCA ZA VZPOSTAVITEV MIRU

Če se mora »vsakdo po svojih močeh in zmognostih« truditi za pravičnost in mir, potem si bo vsak kristjan prizadeval za to, da bo molil k Mariji, naj bi skupaj z nami in za nas prosila v ta namen, da bi nam Gospod podelil tisti mir, katerega svet ne more dati.

Obenem nas bo premišljevanje rožnega venca privedlo do tega, da se bomo ob prisrčnem, dalj časa trajajočem občevanju z Jezusom in ob globokem stiku s skrivnostmi njegovega odrešilnega življenja mogli po Marijinem zgledu prepojititi z duhom miroljubnosti.

Vsi udje svete Cerkve naj molijo!

— Molijo naj otroci in mladina! Za njihovo prihodnost gre v času velikih sprememb, ki pretresajo vse narode. Naj njihovi starši, učitelji in vsi duhovniki vneto skrbijo za to, da bi iz teh otrok in mladine izoblikovali ljudi molitve.

— Molijo naj bolniki in ostareli ljudje! Njihove duše so zaradi navidezno nekoristnega življenja včasih potrtje; naj znova občutijo moč molitve in naj kakor magnet tudi druge z blago silo pritegnejo k izvoru miru.

— Molijo naj odrasli, ki so cele dneve zaposleni z utrudljivim delom! Redna in stanovita molitev ter bogovdano življenje bosta njihovim delom prinašala mnogo več sadov. Življenje tesnega stika z Marijo jim bo pripomoglo, da bodo bolje spoznali Jezusa in ga bolj ljubili.

— Molijo naj Bogu posvečene duše! Njihovo življenje naj bi bilo po Marijinem zgledu tesno povezano s Kristusovim življenjem in naj bi kakor s sijajem bliska vedno znova ožarjalo Kristusovo blagovest ljubezni in miru.

— Molijo naj škofje in duhovniki ter njihovi pomočniki! Ti opravljajo posebno službo, s katero »v imenu Cerkve prosijo Boga za vse zaupano jim ljudstvo in celo za ves svet«. Kako da ne bi svoji prisrčni prošnji priložjevali Marijinih priprošenj?

— V tem silnem hrepenenju po miru, ki je »sad Duha«, naj se kakor apostoli, ki so se zbrali v dvorani zadnje večerje, mi vsi med seboj združimo »v molitvi... z Marijo, Jezusovo Materjo«.

POSTANIMO TVORCI MIRU

Mi sami, častiti bratje in ljubljene siovi, ne bomo odnehali delati in moliti za mir, kot namestnik Njega, ki je »naš mir... in ki je sovraštvo uničil. Tako je prišel in oznanil mir« (Ef 2, 14-15). Z apostolom Pavlom, pod čigar imenom skrivamo svojo majhnost, vas prosimo: »Živite, kakor se spodobi za poklice, v katerega ste poklicani, v vsej pozornosti in krotkosti s potrpežljivostjo; drug drugega prenašajte v ljubezni in se trudite, da ohranite edinost duha z vezjo miru« (Ef 4, 1-3).

O da bi vas vneto premišljevanje skrivnosti odrešenja napravilo za tvorce miru po Kristusovi podobi in po Marijinem zgledu! O da bi marijanski rožni venec tako v tisti obliki, ki smo jo prejeli od sv. Pija V., kakor tudi v drugih oblikah, s soglasjem zakonite oblasti prilagojenih naši dobi, postal tisto, kar je želel naš prednik blaženega spomina Janez XXIII.: To se pravi javna in vesoljna molitev za redne in posebne potrebe Cerkve, narodov in vsega sveta.

S to molitvijo k Mariji, sveti božji in naši Materi, bomo prispevali, da se bo spoznala želja koncila: »Vsi verniki naj goreče molijo k Materi božji in k Materi ljudi, da bi tista, ki je s svojimi molitvami podpirala prve začetke Cerkve, tudi zdaj, ko je v nebesih povišana nad vse svetnike in angele, v občestvu z vsemi svetniki posredovala pri svojem Sinu, dokler ne bodo vse družine narodov, bodisi da nosijo častno krščansko ime bodisi da svojega Odrešenika še ne poznajo, v miru in složnosti srečno združile v eno božje ljudstvo v slavo presvete in nedeljive Trojice.«

PAPEŽ PAVEL VI.

Glavni tajnik komunistične partije Sovjetske zveze Leonid Brežnev se je od srede 22. septembra do sobote 25. septembra mudil v Beogradu. Nato je s svojimi sodelavci z letalom odpotoval iz Beograda v Budimpešto, v nedeljo 26. septembra pa je prispel v Sofijo, glavno mesto Bolgarije.

Srečanje v Beogradu med Brežnjem in Titom je bilo soočenje posebne vrste, ki je vzbudilo pozornost svetovne javnosti in sprožilo vrsto najbolj različnih komentarjev.

Vsaka napitnica, vsaka obrobna pripomba, vsak govor je vseboval določeno težnjo, ki naj bi prišla do veljave in dala stališčem nosilcev srečanja čim večji poudarek.

Tito je trdno in zelo odločno ter vztrajno zagovarjal načela svoje politike: neodvisnost, samostojnost, odklanjanje vsakega vmešavanja od zunaj, lastna pot v socializmu.

Njemu nasproti je stal Brežnev, po naravi nasilen, nestrpen, oblasten, a to pot v zavesti, da se mora obvladati in tehtati svoje besede.

POMEN TITOVE SAMOSTOJNOSTI

Od preloma s Stalinom v letu 1948 (torej že skoro četrto stoletje) je Tito jasno dokazal, da noče biti suženjsko odvisen od Sovjetske zveze: niti politično, niti ideološko, niti gospodarsko. Posledice njegove zgodovinske odločitve lah-

ko vidijo vsi, ki spremljajo življenje Jugoslavije od blizu: država je v primerjavi z ostalimi državami vzhodnega bloka dosegla najvišjo stopnjo blagostanja; osebna svoboda je daleč največja in tudi Cerkev uživa — vedno z ozirom na države vzhodnega bloka — največjo možno svobodo, ki jo je komunistična oblast pripravljena priznati ustanovi, v kateri vidi neke vrste oviro za svoje lastno uveljavljanje.

Sovjetska zveza tega Titovega »krivoverstva« ni mogla nikdar prebrati in ga tudi danes le s težavo prenaša. Zanj pomeni to neprestano hujskanje ostalih vzhodnih držav, ki jih drži trdno na podcu. Dva poskusa po večji neodvisnosti, leta 1956 na Madžarskem in leta 1968 na Češkoslovaškem je neusmiljeno in brezobzirno zatrla s tanki in strojnimi. Nato je prišlo še do tako imenovane Brežnjeve doktrine: vse socialistične države so soodgovorne za varnost socialističnega sistema v njih območju in imajo zato dolžnost, da posredujejo, če pride ta sistem v nevarnost. Seveda, kdaj pride ta sistem v nevarnost, o tem odločajo partijski krogi v Moskvi.

NEZADOLJNA MOSKVA

Titova Jugoslavija se tudi po prelomu s Stalinom proglašala za socialistično državo. S tem nudi moskovskim vladodržcem neprekinitven razlog, da se zanjo zanimajo, jo vključujejo v svoje inte-

resno območje in si jo skušajo podrediti. Jugoslovanska lastna pot v socializmu je Moskvi v veliko oviro pri izvajanju vodstva nad ostalimi državami vzh. bloka.

Če bi šlo po željah centralnega odbora komunistične partije Sovjetske zveze, bi morala biti Jugoslavija poslušen član velike družine socialističnih držav, ki priznavajo Moskvi vodilno vlogo pri reševanju vseh mednarodnih in partijskih problemov.

Toda njena trmoglavost ji je povzročila nebroj težav: sedaj, ko postaja Maova Kitajska za Sovjetsko zvezo problem št. 1, bi dala vse, kar more, zlepa ali zgrda, da bi balkansko krilo njene strategije postalo bolj varno in zagotovljeno.

Tako pa je prav Titova Jugoslavija povzročila na Balkanu odprt prostor, ki ga Sovjetska zveza absolutno ne obvlada: vzgled Jugoslavije je našel posnemalce v Romuniji in Albaniji. Za Sovjetsko zvezo je seveda Jugoslavija daleč najvažnejša; brez njene politične samostojnosti bi tudi Romunija in Albanija le malo pomenili.

KAJ HOČE BREŽNJEV

V luči teh okoliščin nam postane obisk Brežnjeva v Beogradu čisto jasan. Odločil se je za srednjo pot: nič groženj kot je to storil Stalin in nič popuščanja, kot je to naredil leta 1955 Hruščev, temveč prepričevanje.

Brežnev je dal izjavo, da je njegova doktrina le izum imperialističnih nasprotnikov Sovjetske zveze, da je torej sploh zanikati ni treba. Toda istočasno je dodal, da veljajo znotraj socializma bistvena načela, ki jim je treba ostati zvest.

Jugoslovanska javnost je v teh besedah začutila ostro proti Titovi politiki neodvisnosti. In če Moskva v prihodnosti odkrije, da Jugoslavija tem načelom ni zvesta, kaj se bo zgodilo potem? Brežnev je ob drugi priložnosti tudi dejal, da je le Sovjetska zveza poklicana, da odloči, kako je treba socialistična načela naobračati. On je mnenja, da so jugoslovanska stališča za Sovjetsko zvezo nesprijemljiva. Torej odločna odklonitev jugoslovanske poti v socializmu.

Zato stoji Brežnev na stališču, da morajo vse socialistične države voditi aktivno in skladno politiko, da skupno pobijajo imperialistične in nazadnjaške sile v svetu. Ker spada Jugoslavija in Sovjetska zveza k istemu socialističnemu bloku, bo uspeh dosežen le, če bo prišlo do skupne uveljavitve teh načel.

Brežnev je torej kljub vsej zadržanosti v izrekanju sodb zavrnil jugoslovansko pot v socializmu. S tem je opozoril ostale komunistične države, naj ne posnemajo Jugoslavije. Ona je le izjema, ki jo je treba vzeti na znanje, a ne odobravati.

Seveda s tem še ni rečeno, da pripravljata Moskva skorajšnji vojaški napad na Jugoslavijo. Zaenkrat ji ta ni potreben, toda cilj zunanje politike Sovjetske zveze ostaja vedno isti: če že ni mogoče Jugoslavije vključiti v njen blok, je treba vsaj vse storiti, da ne bo Jugoslavija tega bloka strateško ter ideološko spravila v nevarnost. In prav to je bil namen obiska Brežnjeva v Beogradu.

Žrtev kardinala Mindszentyja

Kardinal Jožef Mindszenty, primas Madžarske, se nahaja od preteklega torka popoldne v Rimu. Petnajst let prostovoljni begunec na severnoameriškem poslaštvu v Budimpešti je pri svojih 79 letih popustil od svoje zahteve, naj ga madžarske oblasti uradno proglašajo za nedolžnega ter se, ne da bi prejel kako osebno zadoščenje, odločil za izselitev v Rim, od koder ne bo več povratka v njegovo domovino.

Sam je pred nekaj časa v pismu papežu Pavlu VI. dejal: »Rad bi ostanek svojega življenja preživel med svojim ljudstvom brez ozira na okoliščine, ki me čakajo. Toda če bo to nemogoče, bodisi zaradi strasti, ki so bile razburkane zoper mene, ali pa iz višjih interesov Cerkve, ki jo ljubim z neomejeno vdanostjo, sem pripravljen sprejeti nase morda najtežji križ svojega življenja: dati slovo svoji ljubljeni domovini in živeti naprej v inozemstvu, kajti ko gre za službo Bogu in za blagor Cerkve, človeška oseba ne pride v poštev.«

Tako se je za Mindszentyja zaključilo njegova svoboda je bila le kratkotrajna. S prihodom sovjetskih čet, ki so uporodoljubov v krvi zatrla, se začne najtežja doba prostovoljnega izgnanstva v prostorih severnoameriškega poslaštva v madžarski prestolnici.

Prva leta se Kadarjev režim za Mindszentyja ni menil; toda ko je začel iskati stike z Zapadom, je postal Mindszenty za Severnoamerikance neprijeten gost; pa tudi za vaticanske kroge je postal ovira, ko so začeli iskati način sožitja med Cerkvijo in državo na Madžarskem.

Od leta 1963 je kardinal König z Dunaja ponovno in ponovno obiskal Mindszentyja, da ga pregovori, naj odide v Rim. Toda ogrski kardinal je bil nepopustljiv. Zahteval je svojo popolno rehabilitacijo s strani madžarskih oblasti. Te pa so ostale na to zahtevo gluhe. Vatikan je nato začel iskati možnost rešitve po diplomatski poti: msgr. Casaroli in Chelli sta večkrat obiskala Budimpešto, madžarski zunanji minister Janoš Peter pa se je 16. aprila letos v Vatikanu sestal s papežem Pavlom VI. Mindszenty je nato prejel izrecno povabilo sv. očeta, naj zapusti svojo domovino.

28. septembra 1971 je madžarska tiskovna agencija MTI Mindszentyjev primer odpravila s štirimi vrsticami: »V skladu z dogovorom med Ljudsko madžarsko republiko in Sv. sedežem je danes kardinal Jožef Mindszenty dokončno zapustil ogrsko ozemlje in odšel v Rim.«

V avtomobilu so ga prepeljali do Dunaja. Tam je zasedel prostor v letalu in bil kmalu nato v Rimu. Spet so višji interesi Cerkve zahtevali osebno žrtev enega njenih najboljših sinov.

Pridružujemo se pa želji, ki jo izraža list »Corriere della Sera« v zvezi z Mindszentyjevim prihodom v Rim, kjer je rečeno: »Naj bi bilo Mindszentyju v preostanku njegovega življenja prihranjeno vsaj eno ponižanje: da ne bo sv. oče v prihodnjih letih v svojih prostorih sprejel Janoša Kadarja, ki je tesno povezan z Mindszentyjevo osebno tragedijo.«

Kongres ital. katol. učiteljev

Italijanski katoliški učitelji so imeli v Rimu svoj deseti kongres. Udeležilo se ga je 600 delegatov. Od 20. do 25. septembra je bil v Rimu mednarodni katehetski kongres, ki so se ga udeležili strokovnjaki iz raznih delov sveta.

Cerkev na Slovenskem

Nedavno je izšla v Ljubljani obširna knjiga z naslovom: Cerkev na Slovenskem. Knjiga ima 496 strani. Sestavljen je Zdravko Reven s sodelovanjem pok. dr. Maksa Miklavčiča, kanonika Rafka Lešnika, dr. Jožefa Meška, Ivana Kobala in drugih sodelavcev.

Predgovor je napisal ljubljanski metropolit dr. Jožef Pogačnik in pravi: »Letopis izhaja tokrat prvič za vso slovensko metropolijo in za administraturo Slovensko Primorje, ki je vsaj dejansko z njo združena. Ima mnoge izčrpne podatke.«

Letopis je v prvi vrsti priložnost za vsakdanjo rabo v medsebojnem dopisovanju cerkvenih ustanov. Menjajoče se življenje ga seveda hitro preraste, posebno danes zaradi živahnega seljenja prebivalstva in z njim povezanih hitrih osebnih sprememb. Vendar je letopis tudi važen zgodovinski dokument, ki se v njem zrcali stanje današnje Cerkve na Slovenskem, saj podaja stanje, kakršno je bilo 1. junija letos.

V knjigi je najprej pregled, kako je urejena vrhovna uprava celotne Cerkve. Potem je podan pregled o upravnih razdelitvah Cerkve v Jugoslaviji. O vsaki škofiji so kratki podatki in osebni podatki o škofu, ki vodi škofijo.

Dr. Maks Miklavčič je napisal pregledno zgodovinsko poročilo o krščanstvu na Slovenskem. Menda je bilo to njegovo zadnje večje delo pred nenadno smrtjo meseca julija. Naštetem je naslove tega poročila: Krščanstvo na Slovenskem v rimski dobi, Pregled pokristijanjenja Slovencev do ustavitve cerkvene uprave, Spopolnitev cerkvenih ustanov do jožefinskih preuredb, Slovenska vernost na preskušnji od 14. do 17. stoletja, Preureditev cerkvene uprave pod cesarjem Jožefom II. (1780-1790). Prav do Jožefa II. je nastal bistveno spremenjen ustroj škofij, ki je bil za Slovence silnega pomena, saj je v glavnem temelj še današnji škofijski ureditvi.

Knjiga potem prinaša podatke o ustanovah, ki so skupne vsem trem slovenskim škofijam. Na prvem mestu je teološka fakulteta v Ljubljani, ki pripravlja duhovnike za celo Slovenijo. Opisana je organizacija teološke fakultete z vsemi profesorji in predavatelji. Od leta 1968 je del fakultete v Mariboru, ki ima svojega predkana. Teološka fakulteta je bila ustanovljena v okviru ljubljanske univerze leta 1919. Na teološki fakulteti je doslej doseglo doktorski naslov 72 kandidatov. Knjiga prinaša imena vseh.

Cerkev na Slovenskem ima naslednje medškofijske svete: liturgični svet, pastoralni svet, katehetski svet, ekumenski svet. V medškofijskih svetih so zastopniki vseh treh škofij in tudi zamejstva.

Knjiga pod posebnim poglavjem prinaša podatke o cerkvenem tisku. Vse tri škofije izdajajo po potrebi krožnice z značajem uradnega lista.

»Družina« je splošen verski list, ki ga izdajajo slovenski škofje. Povprečna naklada lista je 130.000 izvodov.

»Ognjišče« je mladinski mesečnik, ki ga izdaja apostolska administratura za Slovensko Primorje. Povprečna naklada je 83.000 izvodov. Ista založba skrbi za izdajanje Zepne in Male knjižnice.

»Cerkev v sedanjem svetu« je revija pastoralnega značaja. Izdajajo jo slovenski škofje. Izhaja vsak drugi mesec.

Teološka fakulteta izdaja »Bogoslovni vestnik«. Izhaja dvakrat na leto.

»Knjižice« izdajajo slovenski salezijanci. Franciškanci v Ljubljani izdajajo »Izbrana predavanja« v knjižicah. Namenjena so predvsem izobražencem.

Mohorjeva družba v Celju izda vsako leto redno knjižno zbirko in nekaj drugih knjig. Mesečno izdaja tudi družinsko kulturno revijo »Nova Mladika«, dvomesečno pa revijo za izobražence »Znamenje«.

»Priatelj« je list za bolnike. Izdajajo ga občasno bogoslovci Misijonske družbe. Zadruga katoliških duhovnikov izdaja razne veroučne in druge nabožne knjige — npr. Leto svetnikov — doslej dva dela.

Nato nudi Cerkev na Slovenskem podatke za posamezne škofije. Najprej je ljubljanska nadškofija. Kratko poročilo pove, kako je prišlo do ustanovitve škofije in kako se je razvijala. Dne 6. decembra 1461 je cesar Friderik III. podpisal ustanovno listino. Sebi in naslednikom je pridržal pravico imenovanja škofa in kanonikov.

Ljubljanska nadškofija šteje okoli 710 tisoč prebivalcev, od tega okoli 660.000 katolčanov. Ozemlje nadškofije meri 8.549 kv. km. Nadškofija ima 292 župnij, ki so porazdeljene na 19 dekanij. Duhovnikov ima nadškofija 445, a od teh jih deluje v inozemstvu kar 129.

Redovnih duhovnikov je v ljubljanski nadškofiji 148, redovnic pa 651. Sledijo

podatki za posamezne župnije in sicer v temle obsegu: vzemimo za primer župnijo Planina, ki jo na poti v Ljubljano najprej srečamo. Prebivalcev je 1.260, 40 od teh je začasno zdoma. Župnija je bila ustanovljena leta 1848, kot samostojni vikariat pa je obstajala od leta 1555 dalje. Župna cerkev je posvečena sv. Marjeti, devici in mučenki, cerkev je bila sezidana leta 1771. V župniji so naslednje podružne cerkve: sv. Roka v Gornji Planini, sv. Marije na Planinski gori, romarska cerkev sv. Luka v Grčarjevu, sv. Mihaela v Jakovici. Kapela sv. Križa na pokopališču in kapela presv. Srca Jezusovega v Lazah. Župnik je Stanislav Debevc in sicer od leta 1967 dalje.

Podatki v podobnem obsegu dobimo pri vsaki župniji. Vsekakor precej! Pri vsaki župniji je tudi točen poštni naslov.

Za podatki o vseh župnijah v ljubljanski nadškofiji so podatki za vsakega duhovnika in sicer datum in kraj rojstva, datum in kraj mašniškega posvečenja, služba, ki jo trenutno vrši. Knjiga se spominja tudi umrlih duhovnikov iz zadnjih let.

Podatki ljubljanske nadškofije se zaključijo z imeni bogoslovcev, kakršno je bilo stanje 1. maja letos. Skupno število bogoslovcev je 137. Od teh jih študira v inozemstvu sedem in sedem jih je pri vojakih.

Podobni podatki kot so za ljubljansko nadškofijo so potem tudi za mariborsko škofijo in za Administraturo za Slovensko Primorje.

Mariborska škofija ima okoli 790.000 prebivalcev, od teh okoli 740.000 katolčanov. Ozemlje škofije meri 7.398 kv. km. Po ozemlju je torej nekoliko manjša od ljubljanske nadškofije, po številu prebivalstva pa večja. Škofija ima 273 župnij, ki so porazdeljene v 27 dekanij. Duhovnikov ima škofija 338, od teh jih deluje 31 v inozemstvu. Redovnih duhovnikov je v mariborski škofiji 76, redovnic pa 165.

1. maja letos je imela mariborska škofija 108 bogoslovcev. Dva od teh sta pri vojakih, dva študirata v inozemstvu. V Slovškem dijaškem semenišču v Mariboru je bilo 64 dijakov, osem pa jih je obiskovalo malo semenišče v Vipavi.

Zelo razgibano, čeprav kratko zgodovino ima apostolska administratura za Slovensko Primorje. Ozemlje apostolske administrature meri 4.306 kv. km in šteje 225.000 prebivalcev, od teh okoli 210.000 katolčanov. Župnij in duhovnij je 205, ki so porazdeljene na 16 dekanij. Administratura ima 165 duhovnikov, redovnih duhovnikov je 20 in redovnic 122.

Malo semenišče v Vipavi je v preteklem letu obiskovalo 83 gojencev in sicer 41 iz apostolske administrature, 34 iz ljubljanske nadškofije in 8 iz mariborske škofije. 1. maja letos je imela apostolska administratura 47 bogoslovcev, od teh sta dva pri vojakih in eden študira v inozemstvu.

Na štiridesetih straneh so podatki o redovnikih in njihovih redovniških hišah in postojankah. Na desetih straneh so strnjeni podatki o redovnicah. Ker v mejah Slovenije ne živijo vsi slovenski katolčani, zato podaja knjiga podatke tudi iz sosednjih škofij, v katerih živijo Slovenci.

Za tržaško in goriško škofijo so podatki za vse župnije, podobno kot za tri slovenske škofije. Za vidensko škofijo so podatki samo za župnije, kjer živijo tudi slovenski verniki. Zelo obširni so tudi podatki za Koroško.

Knjiga podaja zelo koristne in izčrpne podatke, kako je urejeno dušno pastirstvo med slovenskimi izseljenci. Ob koncu knjige so še zelo uporabna kazala in štiri zemljepisne karte, ki kažejo, kako se je v stoletjih spreminjala slika cerkvenih upravnih področij na slovenski zemlji.

Lahko smo veseli, da smo dobili tako koristno knjigo, ki razkriva zgodovino Cerkve na Slovenskem in njeno sedanje stanje. Knjiga je na razpolago v Sloveniji po župnih uradih, pri nas pa po slovenskih knjigarnah.

STANKO ZORKO

Kardinal Oddi na Trsatu

Številni verniki reške cerkvene province so se zbrali v nedeljo 12. septembra na Trsatu v okviru marijanskih proslav. Prisotni so bili vsi škofje reške province in kardinal Oddi, ki je tudi vodil somaševanje. Med mašo je kardinal Oddi tudi govoril, kako naj bi z Marijino pomočjo gradili boljši svet. Udeležba je bila tako velika, da so opravili vse slovesnosti zunaj cerkve. Kardinal si je ogledal nove mestne predele in spoznal, kako potrebna bi bila v teh predelih nova verska središča z odgovarjajočimi zgradbami.

Pismo deda svojemu vnuku

Dragi vnuček!

Pišem ti to pismo, četudi sem prepričan, da ga ne boš bral, saj čitaš samo slikarice o Indijancih in kavbojih. Domišljam si, da ga bo morda prebral kak drugi vnuk, prav gotovo pa kak ded, ki mi bo dal prav.

Priznati moram, da si »fejst« dečko, v šoli odličnjak in vedno prvi pri igrah. Z velikim veseljem sem te sprejel za en teden v svojo hišo v Turinu in v duhu užival nad svojim veseljem in začudenjem, ko ti bom razkazoval lepote in značilnosti našega mesta. Niso sicer številne in najznamenitejše na svetu, a tudi ne, da bi jih človek zaničeval. Tebi, podeželskemu otroku, bi morale nekaj pomeniti.

Peljala sva se z avtom na Supergo. Nalšač sem vozil počasi, da bi ti bolj užival čudoviti razgled na tej višini. Kaj še!

»Ded, prestave ne znaš pravilno rabiti. Le preveč voziš v drugi.«

Dospeli smo na vrhunsko ploščad. Od tu je razgled, ki me vedno očara. Morda nekoliko preveč pod tem čustvom vznemilen sem vzkliznil:

»Poglej, kakšna krasota vse naokrog. Venec naših Alp...«

Nisem še končal, ko si me ti prekinil. »Ded, parkiraj si svoj avto ob tem Mercedesu. To, vidiš, je krasota!«

Sla sva dalje do kraja, kjer se je zrušilo letalo z nogometnim moštvom kluba »Torino«.

»Kdaj se je to zgodilo, ded? V letu 1949 praviš, pa saj to je že prazgodovina, nimaš nič bolj modernega, da bi mi pokazal? Zakaj ne greva raje v avtomobilski salon?«

»Preprosto, ker ni še odprt.«

»A tako. Vrnil se bom k tebi ob otvoritvi. Kaj meniš, ded, bo zadostoval teden dni, da si vse ogledam?«

S Superge sem te peljal k Maddaleni. Pot je šla navzdol. In tvoje zanimanje je bilo samo eno:

»Zakaj voziš le v drugi navzdol? Premakni vendar v tretjo prestavo.«

Da ti utešim slo po avtomobilih, sem ti kupil ducat avtomobilčkov raznih modelov in znamk, ki so vsi imeli svoj motorček in bi vsakega lahko pogljal v tek. Poleg motoriziranih igraček sem ti kupil še tovarnjak za odvažanje smeti. Zvečer sem te še enkrat pogledal, ko si spal v svoji sobici. Namesto običajnega medvedka si stiskal k sebi tovarnjak za smeti.

Mislil, da te bom še povabil, dragi moj vnuček, a prav gotovo te ne popeljem več v palačo Madama in tudi ne v kraljevo orožarno. Oblekel te bom v platnena pajaca in te poslal k mehaniku na nasprotni strani ceste. Tam boš srečen med posadami bencina in stariimi motorji.

Ko se boš zvečer vrnil, umazan in masten kot pustni krof, bom jaz, ki sem medtem poslušal Wagnerja, z gotovostjo vedel, da spadam pač v prazgodovino, a sem tega neizmerno vesel.

UTRIP CERKVE

Pričetek škofovske sinode

Škofovska sinoda se je začela v Rimu 30. septembra s sv. mašo v Sikstinski kapeli in z nagovorom sv. očeta. Sinoda bo verjetno trajala, kakor je rekel sv. oče, do konca oktobra. Zbrani škofje bodo razpravljali o duhovniški službi in o pravičnosti v svetu.

Pri sinodi sodeluje 210 sinodalnih očetov in sicer: 14 patriarhov katoliških vzhodnih Cerkev, 32 afriških škofov, 44 ameriških, 20 iz Azije, 5 iz Avstralije in 40 iz Evrope, 19 kardinalov in še 25 škofov, ki jih je izbral sam sv. oče, 10 višjih redovniških predstavnikov in še tajnik sinode poljski škof Rubin.

Kot zastopnika jugoslovanske škofovske konference bosta pri sinodi zagrebški nadškof dr. Kuharić in koprski škof dr. J. Jenko.

Pri sinodi bo sodelovalo še 26 duhovnikov in nekaj laikov, med njimi dve ženski.

Sv. oče zopet v Vatikanu

Sv. oče Pavel VI. se je iz Castelgandolfa vrnil v Vatikan. V soboto 25. septembra je sprejel 800 dijakov in dijakinj iz italijanskih šol, ki so se v preteklem letu udeležili tekmovanja v znanju verouka. To tekmovanje se imenuje »Veritas«. Sv. oče je dijake in dijakinje pohvalil ter poudaril važnost in potrebo po poznanju verskih resnic, zlasti pri vzgojnem delu.

Sprejel je tudi sto redovnikov, ki so se udeležili vrhovnega kapitlja reda sv. Avguština, to je avguštincev. Redovnikom je poudaril potrebo, da ostanejo zvesti naukom tega velikega učenika sv. Cerkve.

Zagonetna Kitajska

ASCA.FOTO

Predsednik vlade komunistične Kitajske Čuenlaj postaja vedno bolj pomembna osebnost v sklopu dogodkov, ki se razvijajo na Kitajskem. Na sliki ga vidimo v pogovoru z Nixonovim odposlancem Kissingerjem pred nekaj meseci

Pretekli teden se je zopet mnogo pisalo, govorilo in ugibalo o rdeči Kitajski. Povod je dala vest, ki je bila objavljena v sami Kitajski, da letos prvič, odkar je bila 1. oktobra 1949 proglašena Ljudska republika Kitajska, na dan 1. oktobra ne bo običajne vojaške parade v Pekingu.

Obenem se je prvič zgodilo, da ni 23. septembra pekiški radio pri jutranji oddaji prenašal citata iz Maocetungovih misli. Opaziti je tudi bilo, da so bile odstranjene nekatere slike Maocetunga z javnih posterov.

Kaj se pravzaprav spet plete znotraj zagonetne Kitajske, se radovedno sprašujejo zahodni časnikarji in si belijo glave diplomatski krogi zahodnih držav. Je izbruhnila nova notranja borba za oblast? Je mar Mao nevarno bolan? So morda vojaški krogi nezadovoljni?

Da bi bilo Maovo zdravje slabo, ni verjetno. Pač pa bi utegnil biti na robu življenja vrhovni poveljnik rdeče armade Lin Piao, ki so mu zdravniki odkrili raka v prsih. Prav Lin Piao pa je bil določen za Maovega naslednika. Če torej umre pred

Maom, bo treba poiskati novo osebnost, vse to pa bo povezano z nujnimi notranjimi pretresi v partijskih vrstah. Tako bo najbrž še najbolj držalo, da je bila velika vojaška parada 1. oktobra odpovedana prav zaradi generalove bolezni.

Med tem pa prihaja vedno bolj do veljave predsednik vlade Čuenlaj. Njega je sedaj v javnosti največ videti. On je vodil pred nekaj meseci razgovore z Nixonovim odposlancem Kissingerjem in pripravlja sedaj srečanje z Nixonom, ki je predvideno pred 1. majem 1972.

Glasnik vlade ZDA je te dni izjavil, da se na Kitajskem ni zgodilo nič takega, kar bi utegnilo sprevreči priprave na Nixonov obisk Kitajske. Tudi italijanski veleposlanik v Pekingu Folco Trabalza je dejal, da je na Kitajskem vse normalno, čeprav je potrdil, da so bile odstranjene nekatere Maove slike in podobe iz javnosti. »Sicer pa je to v skladu s samim Maovim naziranjem — je italijanski poslanik dodal —, ki želi omejiti češčenje lastne osebe ter si hoče obdržati le naslov "velikega vzgojitelja" kitajskega ljudstva.«

Izgon sovjetskih vohunov

Pred kakimi sedmimi tedni je prestopil na britansko stran eden vodilnih članov sovjetskega obveščevalnega omrežja v Britaniji ter dal nato angleškimi oblastem dragocene podatke o delovanju sovjetske vohunske mreže. Britanci so podatke tega visokega ruskega funkcionarja — ime je ostalo zaenkrat neznano — preverili in prišlo je do ugotovitve, da se v Britaniji od 550 sovjetskih diplomatov in drugih uradnikov kar 105 bavi z vohunskimi posli, torej slaba petina.

Britanska vlada je zato sklenila, da izžene 90 sovjetskih uslužbencev, 15 drugim, ki so trenutno zunaj Britanije, pa preprovo vrnitev. Sovjetska zveza tudi ne bo smela teh ljudi nadomestiti z novimi.

Seveda se je sovjetska vlada pokazala zelo užaljena. V svoji diplomatski noti zahteva preklic britanske ukrepa in grozi s hudimi povračilnimi ukrepi. Toda to pot je dejansko Sovjetska zveza v slepi ulici. Britanija ima v Moskvi komaj 40 vpisanih diplomatov, medtem ko je vseh britanskih uslužbencev na veleposlaništvu v Moskvi, v številni diplomate, komaj 78. Čeprav bi torej v povračilo Rusi izgnali kar vse Britance, bi še vedno ostali na slabšem.

Očividno je to pot britanska vlada trdno odločena, da enkrat za vselej likvidira sovjetski obveščevalni vohunski center, ki je prav v Londonu najbolj številen. Sovjetskemu odpravniku poslov Ippolitovu je že bilo izročeno posebno pismo britanskega zunanjega ministrstva, v katerem je opisana sovjetska vohunska dejavnost v Britaniji. Tudi je britanska vlada opozorila sovjetsko vlado, da je obseg njene vohunske dejavnosti v popolnem nasprotju s sovjetskim prizadevanjem po sklicanju evropske varnostne konference. Dokler se ta zadeva ne bo razčistila, naj nihče ne pričakuje britanske udeležbe na tej konferenci.

Nekateri diplomatski krogi se čudijo, da se je Anglija odločila za ta izredno rezki in nenavadni ukrep. Pojasnjujejo ga s tem, da je Britanija hotela opozoriti zahodnoevropske države, zlasti pa zahodnonemškega kanclerja Brandta, naj ne zaupajo sovjetskim besedam in obljubam.

London je morda tudi hotel opozoriti Severno Ameriko, da še daleč ni napolnil čas za postopen in urejen umik zavezniškega vojaštva iz Evrope.

KRATKE NOVICE

Proti širjenju pornografije v Italiji

Papežev vikar za rimsko škofijo kardinal Angelo Dell'Acqua je izdal posebno pismo, v katerem obžaluje, da se v Italiji širijo filmi, ki na razne načine poveličujejo erotizem in pornografijo. Kardinal svari vse odgovorne in se obrača do staršev in do mladine ter jih prosi, naj se takih škodljivih filmov izogibajo.

Važnost kateheze

Pri skupni avdienci je sv. oče Pavel VI. v sredo 22. septembra omenil, da je v teku mednarodni kongres za katehezo. Sv. oče je poudaril veliko važnost kateheze, ker polaga temelje vernosti. Kateheza ni le zadeva duhovnikov, ampak dolžnost vsega cerkvenega občestva. Sv. oče je posebej pohvalil tiste starše, ki že v nežnih letih detinstva otroke navajajo k molitvi in odpirajo njihova srca božji milosti.

Srečanje katoliških laikov v Akri

V Akri, glavnem mestu afriške države Gana, so se zbrali katoliški laiki iz vseh afriških držav. Kongresa se je udeležilo 200 delegatov. Razpravljali so o gospodarskih, družbenih in političnih vprašanjih razvoja v Afriki, o položaju laikov v življenju Cerkve in o bodočem delovanju katoliških laikov.

Župnijski sveti so potrebni

Nadškof reško-senjske nadškofije msgr. Burić je v avgustu pozval vse župnike svoje nadškofije, naj mislijo na ustanovitev župnijskih pastoralnih svetov v svojih župnijah. Po njegovi zamisli župnijski svet ni škofova podaljšana roka, ampak zbor vernikov, ki se bo delovno in odgovorno zavzemal za rast vere v župniji.

Vabilo na blagoslovitev cerkve sv. Cirila in Metoda v Mariboru

24. septembra se spominjamo blažene smrti božjega služabnika Antona Martina Slomška, ki je tega dne leta 1862 zapustil solzno dolino in mu je dobri Bog izpolnil njegovo goreče hrepenenje po nebesih.

Ob spominu na njegovo blaženo smrt vas vse pozdravljam in bi rad stopil do vsakega izmed vas ter mu rekel: »Sprejmite moje vabilo na blagoslovitev cerkve sv. Cirila in Metoda, pa Bog vam povrne, da ste pomagali vsak po svojih močeh pri zidavi te cerkve!«

Moran vam pa povedati, da sem ves načrt za zidanje te cerkve izročil priprošnji božjega služabnika Antona Martina Slomška, da se nadaljuje delo sv. Cirila in Metoda in tudi Slomškovo delo.

V čem je to delo? V tem, da z molitvijo in z medsebojno ljubeznijo pripravljamo pot edinosti vseh kristjanov.

Slomšek je takole molil za edinost kristjanov (Drobtinice 1853): »Pomagajte nam sveta nebesa in vsa zemlja se združi, od sončnega vzhoda do zahoda, podreti žalostno steno razkola, ki že toliko let loči srca vzhodnih in zahodnih kristjanov. Naj obsije zopet veselo sonce spravne edinosti in krščanske ljubezni vse narode Kristusovega imena, naj se ledeno morje razdoro raztali. Objame naj zopet sv. Cerkev vse svoje ločene brate, ki so oprani v kopeli sv. krsta, dragoceno odkupljeni s Kristusovo prelito Krvjo in nosijo kakor mi zveličavno znamenje presvete Trojice na svojem čelnu!«

Ta molitev za edinost vseh kristjanov je dobila v cerkvi sv. Cirila in Metoda oltar, od koder se bo stalno dvigala pred božji prestol. Zato nova cerkev sv. Cirila in Metoda ne bo samo župnijska cerkev v mariborskem predmestju, temveč bo obenem sedež bratovščine sv. Cirila in Metoda, predvsem pa sedež ali središče ekumenskega dela za edinost kristjanov in duhu 2. vatikanskega cerkvenega zbora.

Kakor ste pri gradnji te cerkve sodelovali, tako želim, da bi tudi na praznik blagoslovitve, ki bo 24. oktobra ob 10^h, bile vse župnije zastopane po svojih zastopnikih.

Ze večkrat sem vas tudi že vabil in priporočal, da se bratovščina sv. Cirila in Metoda obnovi ali poživši. To ponavljam tudi danes.

Da se hoste, dragi verniki, radi pridružili bratovščini sv. Cirila in Metoda, vam ponovim besede Franca Kosarja, ki jih je pisal Slomšku tedaj, ko je ustanovil bratovščino. Takole je zapisal:

»Vedno se mi zdi, da ima ta bratovščina čudovito bodočnost, da bo med mnogimi dobrimi semeni, ki ste jih vsejali, to seme prineslo najobilnejše sadove. Če bi pa ta bratovščina šla v mrtvilo, potem ne zaslužimo več božjega usmiljenja, potem bo Gospod v svoji pravični jezi tudi nam odzvel luč vere, kajti gori ljubezen ugasne, tam tudi vera ne kjer več.«

Da ljubezen ni ugasnila, je viden dokaz nova cerkev sv. Cirila in Metoda, zato pa upamo, da tudi vera ne bo ugasnila; saj še gori med nami ogenj, ki sta ga sveta brata prinesla, ki ga je znova kot mogočen kres prižgal božji služabnik Slomšek.

Ko je preteklo 1100 let, kar sta prišla sveta brata v naše kraje, je sedanji sveti čče za to obletnico objavil posebno pismo, kjer pravi:

Razveseljiv vpis v slovenske šole

Novo šolsko leto je pred nami. Ze vsa povojna leta ga pričakujemo v nekakem strahu, kako se bodo naši ljudje odločili: ali bodo poslali svojega otroka v slovensko šolo, kamor po vsej pravici spada. Saj je tu že generacija staršev, ki je sama obiskovala povojne slovenske šole. Ali so jim te šole, okolje, njih osebni ponos, zavednost, osvobodilne dovolj trdni, da se bodo odločili za slovensko šolo, ter bodo tako omogočili svojim otrokom harmonično vzgojo v materinem jeziku?

Kar priznajmo torej, da strah ni neutemeljen, saj imamo za to dovolj žalostnih izkušenj. Ko pa izvemo iz leta v leto za številno vpisanih, nas posebno v zadnjih letih prevzame pravo veselje, ko ugotovljamo, koliko je skupno število vpisanih v posamezne šole, v posamezne razrede, koliko smo napredovali. V zadnjih letih namreč opažamo odločen porast vpisanih, zato se sedaj že bojimo, ali bo ta porast dovolj zaznaven.

Za letošnje šolsko leto ne razpolagamo še z uradnimi podatki, neuradni pa so taki, da smo z njimi lahko zadovoljni. Na

»S hvaležnostjo in občudovanjem divjajte k njima oči, k njima prinašajte v trumah vse, prošnje žive vere, svoje želje, imejte ju za voditelja srečne poti in za svetovalca, katerima je treba nadvse zaupati. Kajti v občestvu svetnikov, zaradi katerega se med zemeljsko Cerkvijo in med nebeškim Jeruzalemom prelivajo valovi blagodejne ljubezni, sta sama ljubljena in tudi sama ljubita, seveda z večjo silo in močjo, kakor tedaj, ko sta bivala na zemlji. V različnih stiskah, v katerih se nahajate, vam želita prinašati luč, pomoč in zmago. Pred vas sta postavljena dva stebra popolnoma zanesljive vere, dva blesteča vzora, dve oljki, dva svečnika, dva sveta molilca, ki stojita pred Gospodom vesoljne zemlje in veliko molita za vso božjo državo, ki je Cerkev.«

Zamolčati pa ne smemo nekaj, kar je edinstvena in najkrajša odlika obeh apostolov našega naroda, in kar je papež Janez XXIII. pri njima izredno vzljubil: hrepenenje po edinosti. Ko je sv. Ciril umiral, je šepetaje molil: »Vse zberi v edinosti in stori, da bo izredno ljudstvo složno v tvoji veri in pravilni veroizpovedi!« Kar je sv. Ciril ob odhodu s tega sveta molil, to imejte za naročilo, izročeno vam kot dediščina.

Vse, ki hoste prišli k blagoslovu cerkve sv. Cirila in Metoda, že vnaprej pozdravljaj!

† Dr. Maksimilijan Držečnik mariborski škof

Novi športni center pod Dolino

V nedeljo popoldne je bila slovesna otvoritev novega nogometnega igrišča, ki ga je dolinska občinska uprava zgradila v nadomestilo za bivše razlaščeno igrišče pri Boljuncu. Slovesnosti so se udeležili številni zastopniki športnega, kulturnega in političnega življenja, predstavniki oblasti ter seveda veliko število občanov. Športno igrišče leži pod cesto proti županstvu med Dolino in Boljuncem.

Pred prerezanjem traku je župan Dušan Lovriha podal kratko zgodovino naporov in sporov okrog bivšega in sedanjega igrišča, ki so prišli do izraza zlasti v Boljuncu. Zaključil je z mislijo, naj bi stari spori ne razdajali več, ker novi športni objekt zadovoljuje težnje vse športne mladine.

Po pozdravu dr. Pina, ki je zastopal vladnega komisarja, je župnik Grmek blagoslovil nove objekte, poudarjajoč pri tem, da je šport mladini potreben, ker jo lahko navaja k plemenitim ciljem kot so poštenost, ohranjanje narodne zavesti in urejeno življenje.

Po slovesnosti sta se pomerili nogometni ekipi domačega Brega in Kočevja iz Slovenije. S tem mestom se bo namreč dolinska občina slovesno pobratila prihodnjo soboto.

Občinski športni center bo poleg nogometnega igrišča imel tudi telovadnico, ki je še v gradnji. Skupni stroški bodo znašali okrog 200 milijonov lir, ki jih občina namerava kriti z odškodnino za staro igrišče (55 milijonov), s prispevkom tržaškega sklada (60 milijonov) ter s posojilom (72 milijonov).

Novi športni center je sad spodbud in prizadevanj tistih odgovornih političnih sil, ki so si prizadevale, da ne bi športna dejavnost v občini predolgo trpela zaradi nenadne izgube starega igrišča. Športno društvo Breg, ki nosi težo vse te dejavnosti, ima sedaj toliko potreben objekt, in upamo, da bo nadaljevalo z odgovornim poslanstvom v korist naše narodne skupnosti in s tem imelo podporo vseh njenih sil.

Nas strah torej ni bil tako upravičen, veselje pa je lahko precejšnje. S ponosom lahko tedaj zapišemo, da je še veliko naših ljudi, ki so osveščeni in zaupajo svoje otroke slovenski šoli. Njim, staršem in otrokom ter šolnikom želimo obilo plodnega dela in uspeha v novem šolskem letu.

Svet Slovenske skupnosti je zasedal

V petek 24. septembra se je sestal pod predsedstvom dr. Hareja svet Slovenske skupnosti in obravnaval vrsto vprašanj, ki zadevajo slovensko narodnostno skupnost v zamejstvu.

Po uvodnih besedah predsednika dr. Hareja ter po poročilu tajnika dr. Stoka, ki je podrobneje poročal o obisku Slovenske skupnosti pri SZDLS v Ljubljani ter o skupnih naporih v zamejstvu za enotno stališče glede bližnjega ljudskega štetja in sestave delegacije, ki se bo sestala s predsednikom vlade Colombom, se je razvila živahna razprava.

Svet je odobril politične korake izvršnega odbora in se dlje ustavil pri pomembnosti obiska Slovenske skupnosti v Ljubljani. Izrazil je željo po nadaljnjem poglobljanju načetih pogovorov in stikov ob upoštevanju stvarnosti v matični domovini in v zamejstvu.

Svet je prav tako z zadovoljstvom vzel na znanje trud, ki ga je Slovenska skupnost vložila pri iskanju skupnih poti in skupnega sodelovanja z ostalimi dejavniki političnega in kulturnega območja slovenskega zamejstva.

Svet je nato vzel v podroben pretres zakonski osnutek, ki ga je Slovenska skupnost sestavljala skupaj z SDZ iz Gorice in SDZ iz Trsta, ter vnesel v osnutek še

nekatera dopolnila, ki jih bo nato proučila še posebna komisija v okviru Slovenske skupnosti.

Svet je ob koncu sklenil tudi pozvati vse politične in kulturne predstavnike slovenske narodnostne skupnosti, da bi iz zakonskih predlogov KPI, PSI, SS-SDZ, osnutka SKGZ ter možnih drugih sestavili enotno zakonsko besedilo, ki bi ga tako vsi zamejski Slovenci enotno in odločno podprli ter omogočili njegovo čimprejše izglasovanje v parlamentu.

Tržaški Slovenci bodo obiskali Maribor

Udeleženci nedavnega ekumenskega romanja so lahko videli v Mariboru že skoraj dovršeno cerkev sv. Cirila in Metoda, ki naj bi postala nekaj versko-narodni spomenik ob 1100-letnici smrti sv. Cirila in 1100-letnici ustanovitve prve slovenske metropolije.

Sedaj poročajo iz Maribora, da je že določen dan blagoslovitve in se pripravlja tudi podroben program okvirnih slovesnosti ob tem dogodku. Slovesnosti se bodo začele v soboto popoldne, 23. oktobra, ko bo v novi cerkvi ekumenski simpozij, tj. razgovor pod vodstvom Slovenskega ekumenskega sveta. Kmalu nato bo v istih prostorih srečanje mladine mariborskega področja. V nedeljo 24. oktobra ob 10. uri bo najprej sprejem domačih in tujih gostov ter obred blagoslovitve nove cerkve ob navzočnosti domačih in tujih škofov. Sledilo bo slovesno somaševanje, po maši pa ogled cerkve in delitev spominskih podobic. V popoldanskih urah je predvidena še večerna maša po vzhodnem obredu.

Ker je nova cerkev zgrajena kot spomenik sv. bratoma, ki sta tudi začetnika slovenske kulture in pobudnika ekumenskega gibanja, je splošna želja, da bi to središče združevalo vse Slovence, torej tudi zamejske, v prizadevanju za ideale svetih bratov in škofa Slomška. Zato so se prireditelji mariborskih slovesnosti spomnili tudi na tržaške Slovence ter nas prijazno vabijo, da se udeležimo tega pomembnega versko-kulturnega dogodka.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu se prav rado odziva temu vabilu in vabi vse svoje člane in prijatelje ekumenskega gibanja, naj se prigrasijo za to novo potovanje v štajersko prestolnico. V ta namen je predviden dvodnevni izlet z avtobusom z odhodom iz Trsta v soboto 23. oktobra zjutraj in z vrnitvijo v Trst v nedeljo 24. oktobra zvečer. Celotni stroški znašajo 9.500 lir. Prijaviti se je treba najkasneje do 10. oktobra v trgovini Fortunato v Trstu ali v župnijskem uradu v Ricmanjih (tel. 820-570). Lahko prijavite svojo udeležbo pri mesečni sv. maši za edinost, ki bo prvi ponedeljek meseca oktobra v Marijinem domu v Trstu, ulica Risorta 3 ob 18.30.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu

Veseli dogodek

Družina zavednega in agilnega javnega delavca Albina Jurjeviča iz Doline je pred kratkim doživela vesel dogodek. Zena Slava je namreč počila krepko deklico. Srečnim staršem čestitajo prijatelji iz Mladinskega krožka v Dolini ter člani Slovenske skupnosti.

Rojan

Vso našo župnijsko skupnost in tržaško skavtsko družino je pretresla smrt 18-letnega Stela Giovannini. V soboto 18. septembra zvečer je šel s svojim avtom v družbi prijateljev preko meje pri Pesku. Na ovinku blizu Kozine je z avtom zavozil v jarek in se zelo težko poškodoval. V tržaški bolnišnici so storili vse, da bi mu rešili življenje, a notranji organi so bili tako poškodovani, da je teden dni po nesreči podlegel.

Pretekli ponedeljek 27. septembra smo ga pospremili k zadnjemu počitku. Krsta je bila pokrita z belim cvetjem in zenci. Veliko ljudi, zlasti mladine, se je zbralo k pogrebu, da bi izrazili težko prizadetost staršem sožalje in da bi se poslovili od mladega fanta. V cerkvi na Katinari je bila pogrebna sv. maša. Od cerkve na pokopališče so ga nesli bratje skavti.

Stelio je več let stregel pri maši v naši cerkvi. Skoraj do zadnjega je pridno sodeloval pri naši skavtski četi. Junija je dokončal strokovno šolo in kot specializiran delavec dobil službo v podjetju Grandi Motori. Kupil si je avto, da bi lažje hodil v službo, a ravno to mu je postalo usodno.

Svetoivanski mladinski oder vabi na ponovitev mladinske igre

»KROJACEK JUNACEK«

ki bo v nedeljo 3. oktobra ob 17. uri v svetoivanskem Mar. domu v Trstu

Stelio, uživaj večno mladost pri Bogu! Izprosi pri Bogu tolažbo staršem in sestri! Mi pa jim izrekamo iskreno sožalje.

Stanko Zorko

Smrt dobre matere

V Skofji Loki v Sloveniji so 25. septembra pokopali Ivano Košir roj. Megušar, ki je dosegla visoko starost 87 let. Med mnogimi, ki zanjo žalujejo, je tudi njen sin inž. Janko, kateri že več let z izredno vestnostjo ter zavzetostjo ureja v našem listu kotichek za kmetovalce. G. inženirju, ki živi v Sesljanu, izrekamo iskreno sožalje, dobri in verni pokojni materi pa želimo dokončno plačilo pri Bogu.

Faksimilirana izdaja »Slavlanskega rodoljuba«

Založništvo tržaškega tiska je omogočilo faksimilirano izdajo prvega slovenskega tržaškega časopisa »Slavlanski rodoljub« iz leta 1849. Tržaška knjigarna je pripravila v svojih prostorih srečanje z urednikom izdaje inž. Stanislavom Renkom iz avtorjem spremne študije in opomb zgodovinarjem prof. Samom Pahorjem. Srečanje je vodil Marko Kravos.

Kolonkovec

Po odhodu klaretijanca p. Miroslava Štoka v Slovenijo je prevzel skrb za slovensko službo božjo v župni cerkvi sv. Marije Magdalene na Kolonkovcu pater kapucin Bogomir Srebot, doma iz Košane. Želimo mu obilo božjega blagoslova!

Sv. misijon v Šempolaju

Tiho umira poletje pri nas, tržaški letoviščarji se selijo nazaj v svoje mesto, lastniki vinogradov se pripravljajo na trgatve, ki jo bodo opravili v soboto popoldne in v nedeljo ves dan kakor ob najnavadnejšem delavniku, vodovod se je precej »poboljšal«, tako da nam skoraj brez večjih prekinitev dobavlja vsaj, število otrok za vrtec in ljudsko šolo se večja, doraščajoča mladina si je ustanovila kulturno športno društvo, ki nikakor še noče odkriti obraza in barve, ljudstvo se trenutno zanima za spremembo regulacijskega načrta in pričakuje od občinske uprave, da bi se rezidencialna področja po vseh vaseh razširila vsaj v prilog domačih graditeljev, makadamske ceste so razdrapane, kakor da bi jih kdo bombardiral, šempolajsko središče s cerkvenim trgov je vendar dobilo vestnega pometača, prebivalstvo je v polnem obsegu zaposleno, sušo smo preboleli, o kakih drugih nesrečah ni slišati, boleznih ni dosti, smrti je malo, rojstev še manj, poroke nobene — in življenje po vztrajnostni sili žubori in hiti v nedogled.

Nekaj malega prebivalcev jemlje življenje resno in zares. Vsak sedmi dan v tednu napolnijo dobro polovico cerkvenih klopi in še tesni kor okrog orgel. Ne dajo in ne dajo se potegniti v močvirje materializma. V šempolajski župniji je redko najti prepričanega brezverca. To se pravi, da je velikanska večina vernih. Vendar velikanska večina tudi ostaja le na tej stopnji teoretične vere in nič več.

V to mlačnost in zdolgočasnost se je tamle prej utrnila svetla kresnica: označeno je bilo, da bo letos v tej fari ljudski sveti misijon; da: ljudski misijon. Dva duhovnika iz redovne družbe jezuitov iz Ljubljane bosta pridigala in ga vodila. Od 30. oktobra do 8. novembra letos. Prav zares. Misijon, misijon. Da bi kdo ne pozabil, moramo vsako nedeljo in enkrat vmes slišati, da bo misijon.

Kaj in kakšna je ta stvar? Kogar zanima, naj pride takrat pogledat in poslušati! Srednjemu in starejšemu rodu ta stvar ni ravno neznana. Imeli smo namreč še po zadnji vojni celotredenski, pravi misijon; he skromen je bil, vodil ga je in pridigal en sam misijonar: rajni g. Vidmar. Starejši pa se spominjajo še onega iz leta 1926.

Letos bo torej zopet pravi misijon z dvema pridigarjema. Dva učena gospoda bosta govorila. Imamo sicer mnogo študiranih ali vsaj pol študiranih faranov; toda le med mladino. Rod od 33 do 55 let starosti pa nosi še vedno dediščino pomankljive izobrazbe. Zato bo treba zanje govoriti tudi preprosto ob enem.

»Katoliški glas« v vsako slovensko družino!

V spomin msgr. Diodatu

Goriška nadškofija je v osebi msgr. G. Diodata izgubila enega svojih najboljših duhovnikov sedanega časa. Mislim, da bo držalo, če trdim, da ni bilo človeka, ki bi pokojnemu monsignorju želel slabo. Ni ga bilo, ker enostavno ni bilo mogoče ne imeti rad in spoštovati msgr. Diodata. Kot človek je bil srčno dober in pošten do vseh. To je pokazal že v bogoslovnem semenišču v času znanih pretresov po smrti nadškofa Sedeja. Ko so se takrat številni italijanski bogoslovci na en ali drug način kompromitirali, je bogoslovec Giovanni Diodato ostal miren in prijatelj vsem; ni bilo podpisa iz njegovih rok ne pritožbe iz njegovih ust zoper razne predstojnike tistega časa. Takšen je ostal vse življenje, tudi ko je v nadškofiji opravljal zelo odgovorne službe zlasti pod nadškofom msgr. Pangrazijem, ki ga je imenoval za škofijskega delegata najprej, nato pa za svojega generalnega vikarja. Ko je po odhodu nadškofa Pangrazija msgr. Diodato vodil škofijo kot kapitularni vikar, smo si verjetno vsi želeli, naj bi on postal nadškof v Gorici.

Poleg dobrote in poštenja se je pokojni msgr. Diodato odlikoval kot duhovnik po svojih odličnih dušnopastirskih zmožnostih in po umerjenosti svojega nastopa. Kot kaplan v Aiellu je bil odlični pomočnik tedanjemu župniku in po njegovi smrti je postal odlični župnik v istem kraju. Pet let kot kaplan in 12 let kot župnik je vodil to veliko furlansko župnijo in si želel tam ostati. Toda nadškofje v Gorici so ga želeli imeti bliže sebi, da bi s svojimi zmožnostmi mogel koristiti vsej škofiji. Poklicali so ga zato v Gorico in mu poverili vzgojo semeniščnikov in bogoslovcov goriške nadškofije; postal je semeniški spiritual. To je zelo odgovorna in težka služba pa tudi nevhvaležna. Msgr. Diodato je dal bogoslovcem sebe celega. Vendar ni užil tistih sadov, ki si jih je želel in tudi pričakoval. Sedanji časi s svojimi duhovnimi in moralnimi krizami niso prinesli tudi goriškemu bogoslovju. Zaradi tega je spiritual Diodato na ritem trpel, četudi je bil na zunanji zmeraj nasmejan in prijazen. Nadškofje, posebno msgr. Pangrazio so izkazali spiritualu Diodatu svoje zaupanje tudi s tem, da so mu poverili še druge službe v škofiji. Tako sem že omenil, da je bil škofov delegat in generalni vikar. Bil je tudi škofijski delegat za redovnice, predsednik komisije za liturgijo in še kaj drugega. Leta 1963 je postal član goriškega stolnega kapitlja.

Vse to plodno in mnogostrano delo za božje kraljestvo je pa v zadnjih letih začela ovirati bolezen; srce se je oglašalo in mu delalo težave pri delu. Zdravil se je tu in tam, nazadnje v Fasano del Garda. Tu mu je srce dokončno odpovedalo in po hudi krizi je umrl v soboto 26. septembra v starosti 64 let. Pokopali so ga v Trzinu, kjer se je rodil leta 1907. Sv. maša in pogrebne obrede je opravil nadškof msgr. Cocolin ob somaševanju številnih duhovnikov. Pogrebne maše se je udeležilo veliko število vernikov pa tudi duhovnikov iz goriške in iz sosednih škofij. Msgr. Diodatu naj Bog zasluži plačilo, nam duhovnikom pa, da bi zvesto hodili za njegovim zgledom.

K. H.

Predstavniki SDZ iz Gorice pri deželni odborniku Giustu

V četrtek 23. septembra je deželni odbornik za šolstvo Giust sprejel delegacijo goriške Slovenske demokratske zveze, ki so jo sestavljali predsednik dr. Bratina, tajnik dr. Bratuž, odbornik Terpin, občinski odbornik dr. Paulin ter pokrajinska svetovalka Marija Ferletič. Delegacija je spremljal deželni odbornik dr. D. Stoka. Predstavniki SDZ so v daljšem razgovoru podrobneje analizirali stanje goriških slovenskih šol. Posebej je delegacija predložila obupno stanje slovenskih šolskih stavb v Gorici.

Odbornik Giust je izrazil pripravljenost deželnih organov pri reševanju teh problemov; posebej se je še zadržal pri obravnavanju novega deželnega zakona, ki bi moral čimprej smotrneje urediti vprašanja vseh šol v deželi. Odbornik Giust je

zagotovil, da bo probleme slovenskih šol podrobno zasledoval in podpiral.

Slovenska delegacija je odborniku predložila tudi nekatere probleme števerjanske občine glede uvajanja polnega šolskega pouka ter problem Alojzijevega in Zavoda sv. Družine.

Ob koncu so predstavniki SDZ naprosili odbornika Giusta, naj posreduje pri pristojnih oblasteh, da bo čimprej prišlo do razprave o predlogu šolskega zakona Belci-Skerk.

Rupa - Peč

Te dni so na sosednjem Vrhju sv. Mihaela izročili svojemu namenu obnovljeno šolsko poslopje. Kot Slovenci se tega veselimo, saj se v šoli našim otrokom nudi izobrazba v slovenskem duhu in verska vzgoja.

Zal pa pri nas v Rupi in na Peči šolsko poslopje počasi propada. To ni prav, kakor ni prav, če starši in vzgojitelji k temu molčijo in so z obstoječim stanjem zadovoljni.

Slovenska šola je za nas vse preveč pomembna, da bi nam moglo biti vseeno, v kakšnem stanju so njena poslopja in fakšen je duh, ki v njej vlada. Gotovo ne sme biti ta duh le po imenu slovenski, temveč mora priti do izraza pri vseh predmetih, pri vsej vzgoji tako doma kot v šoli in cerkvi ter zajeti starše, vzgojitelje ter učečo se mladino. Potem šolska poslopja ne bodo samo stala sredi naših vasi, marveč tudi dala vse, kar si starši od njih želimo.

-ik

DUHOVNA OBNOVA na Mirenskem Gradu 2. in 3. oktobra

Vabimo goriško mladino na duhovno obnovo, ki bo 2. in 3. oktobra na Mirenskem Gradu. Predaval bo g. Kodešlja, župnik iz Grahovega.

SPORED

Sobota 2. oktobra: ob 19. uri zbiranje na Mirenskem Gradu; večerja; razgovor; prenočimo na Gradu.

Nedelja 3. oktobra: dopoldne predavanja in razgovori; kosilo; popoldne predavanja; zaključek ob 16. uri s sv. mašo.

OBVESTILA

Tridnevica k prazniku sv. Frančiška Asiškega bo na pobudo slovenskega III. reda pri Sv. Ivanu v Gorici ta četrtek, petek in soboto ob 7.30 zvečer, združena s sv. mašo.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Gorici pripravlja za nedeljo 24. oktobra potovanja z avtobusom v Maribor, kjer bo tisti dan blagoslovljena nova cerkev sv. Cirila in Metoda. Cena za vožnjo je 2.500 lir. Prijave prejema odbornik omenjenega Apostolstva g. Artur Koshuta v ul. Mamelj 8. Odhod s Travnika ob 5^h zjutraj.

Razstava. V petek 1. oktobra 1971 ob 18.30 bo otvoritev razstave »Holandska, flamska in francoska prevodna grafika 17. in 18. stoletja«. Razstava bo v prostorih gradu Kromberk (Nova Gorica) in bo odprta vsak dan razen sobot ob 8. do 14.30, ob nedeljah od 13. do 18. ure, v času od 1. do 31. oktobra. Razstava je posvečena 150-letnici Narodnega muzeja iz Ljubljane.

Mesečna maša za edinstvo bo v Trstu v Marijinem domu, ul. Risorta 3 v ponedeljek 4. oktobra ob 18.30. Sledil bo prikaz v diapozitivih s prvega ekumenskega romanja po Srbiji in Makedoniji. Lepo vabljeni zlasti udeleženci tega romanja ter vsi prijatelji krščanskega Vzhoda.

Ravnateljstvo državnega znanstvenega liceja »Franež Prešeren« v Trstu sporoča, da bo začetna šolska maša v petek 1. oktobra 1971 ob 8. uri v cerkvi pri Sv. Ivanu.

Širite »Katoliški glas«

Sv. birma v Jamljah

To nedeljo 3. oktobra bo goriški nadškof podelil otrokom iz župnij Jamelj in Dola zakrament sv. birme.

★

ZA KMETOVALCE

Sladkor v grozdu

Sladkor je najvažnejša sestavina grozda. Od njega je odvisna stopnja alkohola v vinu. Sladkor nastane pravzaprav v listih pod vplivom sončne svetlobe: potrebna pa sta še voda in ogljikov dioksid. Vodo prejme trta iz zemlje; če ta manjka, trta ne more izdelati sladkorja in pri vsej toploti ostanajo jagode kisle. Takšen pojav je že marsikdo opazil v sušnih letih. Ogljikov dioksid v obliki plina pa dobi trta iz zraka. Iz listov potuje sladkor navzdol v grozde in se nabira v jagodah.

Listi izdelujejo sladkor toliko časa, dokler so zeleni. To nalogo opravljajo tudi po trgatvi, dokler so na trti. Takrat pa pošiljajo sladkor v očesa, veje, deblo in korenine, ki se založijo s potrebno hrano in tako pripravijo na rast v naslednjem letu. Zato je zelo važno, da pustimo na trti vse liste, dokler sami ne odpadejo.

Ko se bliža trgatve, poskušamo grozde in ugrabimo, kdaj bo dovolj zrelo. Kadar so jagode mehke, zelo sladke, se z lahko ločijo od peclja, sok pa se lepi med prsti, je nastopil čas branja.

Na večjih posestvih določajo sladkor z moštometerom Bako (iz Klosterneuburga). To je steklena zaprta cevka, na kateri so označene stopinje. Najprej naberejo povprečen vzorec grozda, ga stisnejo in mošt vlijejo v pokončen valj. Vanj stavijo moštometer in ob črtici, do katere se je pogreznil, preberejo stopinje sladkorja. Ta postopek ponavljajo vsaka dva ali tri dni.

Ko opazijo, da količina sladkorja ni več porasla od zadnjega merjenja, je nastopil trenutek trgatve. Iz stopinj sladkorja lahko izračunamo stopinje alkohola v bodočem vinu; npr. moštometer nam je pokazal 20 gr sladkorja v moštu; če to število pomnožimo z 0,6, dobimo 12 stopinj alkohola. Tako merjenje postane nujno, kadar vsebuje mošt premalo sladkorja in ga moramo dodati v obliki koncentrata.

Inž. Janko Košir

Izlet kmetovalcev

Pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo v Trstu prireja Meseca novembra 6-dnevni poučni izlet v Lazio, namenjen kmetovalcem tržaške pokrajine. Predviden je ogled vrtnarsko-cvetličarskih nasadov v okolici Rima in v pokrajini Latina ter vinogradniških področij albanskih gričev.

Prijave s predhodnim pologom kavicje v višini 1.000 lir sprejema kmetijsko nadzorništvo v ulici Ghenga 6 od 20. septembra dalje do zasedbe razpoložljivih mest. Potne stroške in prenočnino krije, kot po navadi, nadzorništvo, za hrano pa morajo poskrbeti udeleženci sami.

Naknadno bo nadzorništvo, ko bo vedelo za vse podrobnosti, sporočilo vsem udeležencem program potovanja s točnimi datumi in urnikom.

Belopeški narodni park

Belopeška jezera so najlepša privlačna točka turistov in nedeljskih izletnikov Kanalske doline. Sedaj je dežela Furlanija-Juljska Benečija ta prelepi del zemlje pod Poncami zaščitila in ga proglasila za narodni park.

Cesta po Kanalski dolini je že dobršen del obnovljena, zato je potovanje po njej kar prijetno. V kratkem bo končana tudi nova trasa mimo Zabnic, speljana izven vasi.

Preteklo nedeljo je spodnje belopeško jezero žarelo v odsevu jesenskih barv gozda. Krasne so steze preko hriba, ki od prvega jezera vodijo k drugemu gornjemu. Slovenskega obiskovalca kar preseneti, ko na velikih oglašnih deskah ob vltodu v park poleg nemškega in italijanskega jezika najde tudi napis v slovensščini: »Lepota parka je zaupana vaši pozornosti«. Pa tudi drevesa ob poti so poleg latinskih, italijanskih in nemških imen označena tudi v slovensščini.

Vse to dá občutek, da je park tudi naš, slovenski, zato se zdi obiskovalcu še lepši. Čudovit mir vlada na tem področju. Ko se bodo tudi živali udomačile in spoznale, da so v parku na varnem, bo park še bolj oživel. Sedaj je res kot začaran svet. Ogromne skale z gostim mačhom pokrite se zdijo kot nemi varuhi gozdnih lepote.

Vsem zato priporočamo, da si park v prihodnji poletni sezoni ogledajo.

RADIO TRST A

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 3. do 9. oktobra 1971

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 B. Traven: »Zaklad Sierra Madre«. Mladinska povest. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Staro in novo v zabavni glasbi predstavlja Naša gospa. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 15.30 M. Dursi: »Božanstvo«. Radijska igra. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Revija zborovskega petja. 20.30 Motivi s filmskega platna. 21.00 Iz slovenske folklore »Ljudske pesmi«.

Ponedeljek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 17.15 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Slavni dirigenti. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 19.40 Zbor »E. Grión«. 21.00 Pripovedniki naše dežele. 21.45 Slovenski solisti.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 19.10 Kako posluša italijanski parlament (13). 19.20 Otroci pojó. 19.30 Nečo je bilo... 19.45 Zbor RTV Beograd. 20.35 Pizzetti: »Fra Gherardo«, opera v treh dejanjih.

Sreda: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Liki iz naše preteklosti: »F. Bevke«. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Glasbeni vrtljak. 19.40 Pesmi iz starega sveta in pesmi izseljencev v novem svetu. 20.35 Simfonični koncerti.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 B. Bartolozzi: Otroci v prvih letih svojega razvoja (14). 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Nove plošče resne glasbe. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za otroke. 19.45 Otroški zbor Glasbene Matice v Trstu. 20.35 »25 let slušnih iger v nepretrganem programu Radia Trst A«. Pripravil Peterlin.

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Izlet za konec tedna. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Sodobni slovenski skladatelji. 19.00 Poje Iva Zanicchi. 19.10 Slovenski narečni dokumenti (1). 19.20 Novosti v naši diskoteki. 19.40 Oktet »Planika« iz Gorice. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Koncert operne glasbe. **Sobota:** 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 V spomin Venu Pilonu. 15.55 Avtoradio. 16.10 Album operet. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Družinski obzorje. 19.40 »Grupa dalmatinaca«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Znane balade: »Povodni mož«. 22.30 Zabavna glasba.

★

Slovenski narečni dokumenti na Radiu Trst A

Tržaška radijska postaja bo v jeseni v okviru svojih govornih sporedov začela oddajati nov niz sestavkov z naslovom »Slovenski narečni dokumenti«. Predavanja, ki bodo na sporedu vsak petek ob 19.10, bodo predstavljala in komentirala razne manj znane pa tudi neznane in pomembne tiske in rokopise v narečju. Prva oddaja, dne 8. oktobra, bo obravnavala »Križovo pot« Alojzija Clignona ob petdesetletnici izida. Odlomke iz »Križove poti, ktera se moli u cerkve s. Andrij u Erbeču« — kot stoji zapisano v naslovu — bo v beneškem narečju bral Aldo Clodig iz Hlocaja.

Za cerkev v Stojakovem: A. C., Gorica, 10.000 lir.

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 3. do 9. oktobra 1971

Nedelja: 9.30 Po domače s štirimi kovači in kvartetom Zvonček. 10.50 Otroška matineja. 11.40 Mestece Peyton. 17.45 Najljubši učence - ameriški film.

Ponedeljek: 17.45 Kljukčeve dogodivščine. 18.30 Od zore do mraka. 20.55 Otroci v Vietnamu. 21.30 Igor Torkar: Pisana žoga.

Torek: 17.45 Carodejev klobuk. 18.30 Radost Evrope. 21.40 Začetek - sovjet. film.

Sreda: 20.55 Suster-Drabosnjak: Igra o izgubljenem sinu. 22.35 Naš vsakdan.

Četrtek: 17.50 Bili smo v vesolju. 18.30 Svet, v katerem živimo. 19.05 Enkrat v tednu. 21.10 Četrtekovi razgledi. 22.10 Mau-pasantove novele.

Petek: 16.30 Carovnik iz Ozza - mladinska igra. 20.50 Plavi angel - film.

Sobota: 14.55 Nogomet Italija: Švedska. 16.45 Parada cvetja. 17.55 Nicholas Nickleby - film. 20.00 B. Nušič: Zalujoči ostali. 22.30 Nikolaj grde besede - film.

Važno za invalide

Deželni svet je odobril zakon o mesečni pomoči delavskim in civilnim invalidom. Zakon je stopil v veljavo dne 17. avgusta 1971 po objavi v Uradnem listu. Zainteresiranci, 2/3 invalidi, ki že prejemale državno penzijo, morajo v teku 90 dni vložiti prošnjo na deželno upravo (Delavski urad socialne pomoči). Po ugoditvi prošnje bodo prejemale poleg že normalne pokojnine še 10.000 lir mesečne pomoči in tudi prispevek za 13. mesec.

Za vse informacije in tudi sestavo prošnje se invalidi v Gorici lahko obrnejo na Državno zvezo invalidov v ulici Gen. Cescina 20, v Trzinu pa Trg Unità 4.

DAROVI

Za Zavod sv. Družine: družina Sirk ob drugi obletnici smrti moža in očeta Pepija 10.000; ob prvi obletnici smrti dr. Mirka Legiša žena in otroci 5.000; namesto cvetja na grob matere prijatelja Alfonza Cossi družina Viatori 20.000; upokojeni duhovnik iz Gorice en milijon lir.

Za Katoliški glas: Tončka Drašček, Gorica, 5.000 lir.

Za svetoivanski Marijin dom v Trstu: namesto cvetja na grob M. Srebotnjaka družina Mljač 3.000; M. P. 10.000; ob krstu Andrejčka Decleva 5.000; ob poroki Rudež-Kravos 5.000 lir.

Za Baragov dom v Ricmanjih: gospa iz Trsta za prejeto milost po božjem služabniku Frideriku Baragu 2.000; gospa z Opčin 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

V soboto 9. oktobra ob 20.30 bo v Katoliškem domu v Gorici

NASTOP BALETNE SKUPINE IZ LJUBLJANE

Predvajali bodo odlomke raznih klasičnih baletov, zlasti pa lepi balet iz »Labodjega speva«. — Na ta lepi užitek že danes opozarjamo vse ljubitelje te zvrsti gledališke umetnosti.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 8% davek za registrski urad.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

+

V starosti 87 let je dne 23. septembra došla naša ljubljena in dobra mama, sestra in teta

Ivana Košir roj. Megušar

Nepozabno pokojnico smo spremili k večnemu počitku dne 25. septembra na pokopališče v Škofji Loki.

Toplo se zahvalujemo vsem, ki so nam z izrazi sočutja lajšali žalost, nam pomagali in počastili njen spomin s številno udeležbo na zadnji poti.

Zalujoči: otroci inž. Janko, Milica, Marinka in Vlado, Joško Košir, bratje, snaha Lilijana, nečaki in nečakinje ter ostalo sorodstvo.

Škofja Loka, Trst, Jesenice, Dol. vas, Kranj, Selca, 27. septembra 1971

Vse Marijine častilce vabimo na rožnovensko procesijo v Podgori 3. oktobra ob 15. uri